

Τυπική διάταξις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀποδείπνου ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ
Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ

Α. Εἰς τὰς Κυριακὰς τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς

(ἔκτος τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων)

Μετὰ τὸν εὐλογητόν, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστίν...Κύριε ἐλέησον ιβ', καὶ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ἐκ γ', μετανοίας γ' καὶ εὐθύς χῦμα ἀναγινώσκουμε τοὺς ψαλμούς: ψαλμὸς δ'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου...ὁ ψαλμὸς ς'. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με...καὶ ὁ ψαλμὸς ιβ'. Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος...Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐκ γ', μετανοίας γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν καὶ τοὺς ψαλμούς: ψαλμὸς κδ'. Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου...ὁ ψαλμὸς λ'. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα...καὶ ὁ 90^{ος} ψαλμὸς. Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου..., μεθ' οὓς Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα κτλ. ἐκ γ', μετανοίας γ'. Εἶτα τὸ Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός...χῦμα καὶ ἄνευ μέλους, καὶ μετ' αὐτὸ χῦμα ὡσάντως τὰ τροπάρια. Τὴν ἡμέραν διελθῶν...Δόξα. Τὴν ἡμέραν παρελθῶν...Καὶ νῦν. Τὴν ἡμέραν διαβάς... Εἶτα χῦμα τοὺς στίχους. Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ Χερουβίμ...Καὶ εὐθύς χθαμαλὴ τῇ φωνῇ τὸ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...Μεθ' ὃ ὡσάντως χῦμα τοὺς στίχους. Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε..., ὧν ὁ μὲν πρῶτος καὶ ὁ πρωτελευταῖος τρισσεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ δευτεροῦνται, πλην τοῦ τελευταίου ἅπαξ μόνον λεγομένου. Εἶτα, τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν..Ὅτι σοῦ ἐστίν...Καὶ χῦμα τὰ τροπάρια. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου...Δόξα. Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου...Καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν...Ἐν ὀνόματι Κυρίου...Ὁ ἱερεὺς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν... Εἶτα τὴν εὐχὴν. Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς...Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ', μετανοίας γ' καὶ οἱ ψαλμοὶ, ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...καὶ ρα'. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...καὶ ἡ εὐχὴ. Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν...Τὸ τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς...

κτλ. καὶ μετὰ τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶ...χῦμα τὰ τροπάρια· Ἐλέησον ἡμᾶς...Δόξα· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς...Καὶ νῦν· Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην...Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν...Ἐν ὀνόματι Κυρίου...Ὁ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...Καὶ ἡ εὐχή· Δεσπότα Θεέ Πατέρ παντοκράτορ...Δεῦτε προσκυνήσωμεν... γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς, ξθ'· Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες...ρβ'· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...Εἶτα χῦμα τὴν μικρὰν Δοξολογίαν. Μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν (ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου). Μετὰ δὲ τὴν συμπληρῶσιν αὐτοῦ, τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστὶ... Καὶ τὸ τροπάριον· Κύριε τῶν δυνάμεων...ἐπτάκις χῦμα μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα, Δόξα τῷ Πατρὶ· Κύριε εἰ μὴ τοὺς ἀγίους σοῦ...Καὶ νῦν· Πολλὰ τὰ πλήθη...Παναγία Θεοτόκε...Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...πάντα χῦμα. Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν...Ἐν ὀνόματι Κυρίου...Ὁ ἱερεὺς· Ὁ Θεός οἰκειρῆσαι ἡμᾶς...καὶ ποιῶμεν τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ· Κύριε καὶ δεσπότα τῆς ζωῆς μου...εἶτα τὰς ιβ' μικράς, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστὶ...Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ τὰς εὐχὰς· Ἄσπιλε ἀμόλυντε...Καὶ δὸς ἡμῖν Δεσπότα... Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε...Ἡ ἐλπίς μου ὁ πατήρ...Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...Δόξα, καὶ νῦν Κύριε ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον. Ὁ ἱερεὺς πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν ἐκφωνεῖ· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ ἱερεὺς· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὁ χορὸς· Σοὶ Κύριε. Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων λέγει εὐθὺς· Δεσπότα πολυέλεε...Εἰθ' οὕτω αἰτεῖται καὶ λαμβάνεται ὑπ' ἀλλήλων ἢ συγχώρησις. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει τὸ· Εὐθώμεθα...καὶ τὰς λοιπὰς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς δεήσεως καὶ εἶτα τὸ· Δι' εὐχῶν... Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν ἢ ἐν τοῖς οἰκείοις ἡμῶν, ἔνθα λέγομεν καὶ τὴν εὐχὴν· Τοῖς μισοῦσιν καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς...

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου τελεῖται ἐν τῷ νάρθηκι.

B. Εἰς ἐκάστην Δευτέραν, Τρίτην, Τετάρτην καὶ Πέμπτην

Μετὰ τὸν εὐλογητόν, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστιν...Κύριε ἐλέησον ιβ', καὶ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ἐκ γ', μετανοίας γ' καὶ εὐθύς χῦμα ἀναγινώσκουμε τοὺς ψαλμούς: ψαλμὸς δ'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου...ὁ ψαλμὸς ε'. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με...καὶ ὁ ψαλμὸς ιβ'. Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος...Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐκ γ', μετανοίας γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν...καὶ τοὺς ψαλμούς: ψαλμὸς κδ'. Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου...ὁ ψαλμὸς λ'. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα...καὶ ὁ 90^{ος} ψαλμὸς: Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου..., μεθ' οὗς Δόξα, καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα κτλ. ἐκ γ', μετανοίας γ'. Εἶτα ψάλλομεν τοὺς στίχους: Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός...ἐξ ἑκατέρου τῶν χορῶν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μεγαλοφώνως, εἰς ἦχον πλ.β', ἐπιλέγοντες μεθ' ἑκαστον στίχον τὸ Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, ὡσάντως καὶ εἰς τὸ Δόξα...καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν...Ἄρχεται δὲ αὐτῶν ὁ δεξιὸς χορὸς. Καὶ συμπληρωθέντων πάντων, λέγει πάλιν ὁ δεξιὸς ἀργότερον τὸν πρῶτον στίχον ὅλον: Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ εὐθύς χῦμα καὶ ἄνευ μέλους, τὰ τροπάρια: Τὴν ἡμέραν διελθῶν...Δόξα· Τὴν ἡμέραν παρελθῶν...Καὶ νῦν· Τὴν ἡμέραν διαβάς...Καὶ εἶτα ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ψάλλονται οἱ στίχοι: Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ Χερουβίμ...ἐναλλάξ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, ἅπαξ ἕκαστος. Τὸν δὲ τελευταῖον στίχον: Ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε, τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν, λέγει ὁ ἀριστερὸς χορὸς χῦμα. Καὶ εὐθύς ὁ πρωεστῶς χθαμαλῆ τῇ φωνῇ τὸ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...Εἶτα ἀρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς τοῦ στίχου: Παναγία Δεσποῖνα Θεοτόκε...ὅπερ καὶ τρισσεύεται· οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι δευτεροῦνται μετὰ δὲ τὸ Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν..., ψάλλεται ἐκ β' ὁ στίχος τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ναοῦ εἶτα τὸ Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος...δῖς,

μεθ' ὄν τὸ Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ἐκ τρίτου καὶ ἔσχατον ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, ἄπαξ. Ποιοῦμεν δὲ ἐν ἐκάστῳ τῶν στίχων ἀνὰ μίαν μικρὰν μετάνοιαν, πλὴν τοῦ τελευταίου. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τρισάγιον, χωρὶς μετανοιῶν. Παναγία τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν... Μεθ' ὅ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, ἀναγινώσκει ὁ ἀναγνώστης χύμα τὰ τροπάρια· Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου... Δόξα· Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου... Καὶ νῦν· Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν... Τῇ δὲ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ἀντ' αὐτῶν λέγει ταῦτα: Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου... Στίχος· Εἵπλεψον ἐπ' ἐμέ... Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου... Δόξα· Δάκρυνά μοι δὸς ὁ Θεός... Καὶ νῦν· Τὴν ἀκαταίσχυντον... Εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου... Ὁ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν... Εἶτα τὴν εὐχὴν· Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς... Δεῦτε προσκυνήσωμεν... γ', μετανοίας γ' καὶ οἱ ψαλμοὶ, ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... καὶ ρα'. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου... καὶ ἡ εὐχή· Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν... Τὸ τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς... κτλ. καὶ μετὰ τὸ Ὅτι σοῦ ἐστι... Καὶ ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ψάλλομεν τὰ τροπάρια· Ἐλέησον ἡμᾶς... Δόξα· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς... Καὶ νῦν· Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην... Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου... Ὁ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν... Καὶ ἡ εὐχή· Δεσπότα Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ... Δεῦτε προσκυνήσωμεν... γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς, ξθ'. Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχευ... ρμβ'. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου... Εἶτα χῦμα τὴν μικρὰν Δοξολογίαν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας, ὅστις ἐστὶν ὁ ἑξῆς:

α'. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τῆς Α' ἑβδομάδας τῶν Νηστειῶν εἰς τὸ ἀποδειπνον, ψάλλομεν τὸν μέγα κανόνα· Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετό μοι... εἰς τέσσερα τμήματα, ἀνὰ ἓν τμήμα καθ' ἐκάστην ἐσπέραν, μετὰ τῶν εἰρημῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ· καὶ τοὺς μὲν εἰρημοὺς λέγομεν ἄνευ στίχου, εἰς δὲ τὰ τροπάρια λέγομεν τὸν στίχον· Ἐλέησόν με ὁ Θεός ἐλέησόν με, ποιοῦντες ἐν ἐκάστῳ καὶ γ' μικρὰς μετανοίας· πρὸ τοῦ τρια-

δικού ἐκάστης ὥδῃς λέγομεν· *Δόξα...*, πρὸ δὲ τοῦ Θεοτοκίου τὸ· *Καὶ νῦν....* Ἀφ' ἑκτῆς ὥδῃς, ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς ἀργῶς τὸ κοντάκιον· *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...* Μετὰ δὲ τὴν συμπληρωσιν τῆς θ' ὥδῃς, ψάλλει τὸν εἰρμὸν αὐτῆς· *Ἀσπόρου συλλήψεως...ἀργῶς.*

β'. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐσπέρας μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας, καθ' ἐκάστην εἰς τὰ ἀποδειπνα, ψάλλομεν τὸν κανόνα τοῦ Θεοτοκαρίου (ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου), καὶ σὺν αὐτῷ ψάλλεται καὶ ἀνὰ εἰς κανὼν τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα συμπίπτοντες. Προηγεῖται δὲ ἐν ἐκάστη ὥδῃ ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἔπεται ἡ ὁμώνυμος ὥδη τοῦ ἁγίου εἰς δ' τροπάρια. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, κάθισμα τοῦ Μηναίου, ἅπαξ. Ἀφ' ἑκτῆς, κάθισμα τοῦ Θεοτοκαρίου. Καὶ μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, τὰ δ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου, εἶτα τὰ γ' τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲ συμπληρωθῶσιν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγονται μόνοι οἱ τῆς Θεοτόκου, ὡς σύνηθες.

Μετὰ δὲ τὴν συμπληρωσιν τοῦ κανόνος, τρισάγιον, μετανοίας γ'. *Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστι...Καὶ ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ ψάλλεται μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς εἰς ἦχον πλ.β' τὸ τροπάριον· Κύριε τῶν δυνάμεων...ἐξάκις, μετὰ τῶν πέντε στίχων αὐτοῦ, ἐναλλάξ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν. Εἶτα ὁ δεξιὸς χορὸς λέγει· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ ἀριστερὸς χορὸς· Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς ἀργότερον τὸ· Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν· καὶ ὁ ἀριστερὸς τὸ τέλος· Κύριε τῶν δυνάμεων ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα ἀναγινώσκεται χῦμα τὸ· *Δόξα τῷ Πατρί...Κύριε εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σοῦ...Καὶ νῦν· Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν...καὶ εἶτα ὁ μὲν δεξιὸς χορὸς ψάλλει ἀργῶς τὸ· Παναγία Θεοτόκε..., ὁ δὲ ἀριστερὸς ὡσάντως ἀργῶς τὸ· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου....Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν...Ἐν ὄνοματι Κυρίου...Ὁ ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκειρῆσαι ἡμᾶς...καὶ ποιῶμεν τὰς γ' με-**

γάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραὶμ· *Κύριε καὶ δεσπότα τῆς ζωῆς μου...εἶτα τὰς ιβ' μικράς, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστίν...Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ τὰς εὐχὰς· Ἄσπιλε ἀμόλυντε...Καὶ δὸς ἡμῖν Δεσπότα... Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε...Ἡ ἐλπίς μου ὁ πατήρ...Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου...Δόξα, καὶ νῦν Κύριε ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον. Ὁ ἱερεὺς πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν ἐκφωνεῖ· *Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ ἱερεὺς· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὁ χορὸς· Σοὶ Κύριε. Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων λέγει εὐθὺς· Δεσπότα πολύελεε...**

Εἶτα στρεφόμενος πρὸς ἀνατολὰς λέγει τό· *Εὐθώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...καὶ τὰς λοιπὰς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς δεήσεως. Μεθ' ὃ κλινόντων πάντων τὰς κεφαλὰς μέχρι ἐδάφους, κατέρχεται ὁ ἱερεὺς τῶν βαθμίδων καὶ προχωρεῖ μέχρι τῶν βασιλικῶν πυλῶν εὐλόγων, καὶ εἶτα ἐπανέρχεται πάλιν πρὸ τῶν ἀγίων θυρῶν· γινομένης δὲ τῆς συγχωρήσεως ταύτης, ψάλλει ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ· *Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ ἑσπέρας· τῇ δὲ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ Πέμπτῃ, ἀντ' αὐτοῦ ψάλλει τὸ· Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...Καὶ εἶτα ὁ ἱερεὺς τὸ· Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...καὶ ἡμεῖς τὸ· Ἀμήν.**

Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν ἢ ἐν τοῖς οἰκείοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ τὴν εὐχὴν· *Τοῖς μισοῦσιν καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς...*

Σημείωσις: Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν τέλει μετὰ τὰς εὐχὰς· *Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...καὶ· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου..., ἀνοίξας ὁ ἱερεὺς τὴν ἀγίαν πύλην, ἐκφωνεῖ· Καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰ-ξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, καὶ ἀναγινώσκει τὸ εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος μεθ' ὃ λέγει· *Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ ἱερεὺς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...Ὁ χορὸς· Σοὶ Κύριε, καὶ τὰ ἐξῆς, ὡς ἀνωτέρω προεγράφησαν.**

Ἐτέρα: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου τελεῖται ἐν τῷ ναῷ.

Γ. Εἰς ἐκάστην Παρασκευὴν καὶ Σάββατον

α'. Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκομεν ὡς ἔθος τὸ μικρὸν ἀποδεῖπνον ἄνευ μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὸ· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...ψάλλομεν τὸν τῆς αὐριον κανόνα τοῦ Μηναίου εἰς δ' τροπάρια καὶ τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ ἐνδιάτακτου ἤχου εἰς δ' τροπάρια, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου. Ἀφ' ἑκτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Μετὰ δὲ τὴν θ' ὠδὴν τὰ γ' προσόμοια τοῦ Μηναίου, καὶ θεοτοκίον ὅμοιον. Εἶτα τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· Πίστιν Χριστοῦ...Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ δὲ τὸ· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου..., λέγομεν τὸ· Ἐπὶ σοὶ χαίρει...Ἄγιε ἄγγελε...Τῇ ὑπερμάχῳ...χῦμα, καὶ ἀναγινώσκομεν τοὺς κδ' οἴκους τῆς Θεοτόκου, ὡς ἔθος εἶτα χῦμα τὸ· Τῇ ὑπερμάχῳ...καὶ τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Καὶ εὐθύς ὁ ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...καὶ ἀναγινώσκει τὸ τῆς παννυχίδος εὐγγέλιον. Μεθ' ὃ· Δόξα σοὶ Χριστὲ ὁ Θεός...καὶ ποιεῖ τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν εἶτα τὸ· Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...καὶ τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν....

β'. Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β', Γ', Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκομεν ὡς ἔθος τὸ μικρὸν ἀποδεῖπνον ἄνευ μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὸ· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...ψάλλομεν τὸν κανόνα τοῦ Θεοτοκαρίου (ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου) εἰς δ' τροπάρια καὶ τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ ἐνδιάτακτου ἤχου εἰς δ' τροπάρια. Εἶτα τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῶν κεκοιμημένων· Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ δὲ τὸ· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου..., λέγομεν τὸ· Ἐπὶ σοὶ χαίρει...Ἄγιε ἄγγελε...Τῇ ὑπερμάχῳ...χῦμα, καὶ ἀναγινώσκομεν τοὺς κδ' οἴκους τῆς Θεοτόκου, ὡς ἔθος εἶτα χῦμα τὸ· Τῇ ὑπερμάχῳ...καὶ τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Μεθ' ὃ· Δόξα σοὶ Χριστὲ ὁ Θεός...καὶ ποιεῖ τὴν

μικρὰν ἀπόλυσιν εἶτα τὸ· *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...καὶ τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν....*

γ'. Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκομεν ὡς ἔθος τὸ μικρὸν ἀποδειπνον ἄνευ μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὸ· *Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...ψάλλομεν τὸν τῆς αὐρίου κανόνα τοῦ Μηναίου εἰς δ' τροπάρια καὶ τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ ἐνδιάτακτου ἤχου εἰς δ' τροπάρια, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου· Τῇ ὑπερμάχῳ...Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδειπνου. Μετὰ δὲ τὸ· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν εἶτα τὸ· *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...καὶ τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν....**

δ'. Τῇ Παρασκευῇ τῆς Στ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκομεν ὡς ἔθος τὸ μικρὸν ἀποδειπνον ἄνευ μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὸ· *Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...ψάλλομεν τὸν κανόνα τοῦ Λαζάρου· Ὡδὴν ἐπινίκιον...μετὰ τῶν εἰρμών, λέγοντες εἰς τὰ τροπάρια στίχον· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς τὸ· Δόξα...,καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κανόνος, ψάλλομεν αὐθις τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς· Ἐποίησε κράτος...Εἶτα τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· *Ἡ πάντων χαρά...Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδειπνου. Μετὰ δὲ τὸ· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν εἶτα τὸ· *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...καὶ τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...***

ε'. Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδειπνῷ, ὡς ἀνωτέρω, ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρὸς...Ἐν τέλει δὲ οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς ἔθος.

στ'. Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β', Δ' και τῆς Ε' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ὡς ἄνωτέρῳ, ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ τρισάγιον ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, κατ' ἤχον. Ἐν τέλει δὲ οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς ἔθος.

ζ'. Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν, οὔτε οἴκους ἐν τέλει. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· Οὐκέτι φλογίνη ρομφαῖα... Τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.

η'. Τῷ Σαββάτῳ τῆς Στ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν, οὔτε οἴκους ἐν τέλει. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, κοντάκιον τῶν Βαΐων· Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...Τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου τελεῖται ἐν τῷ νάρθηκι.